

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

Τῷ ΑΙΔ. ΔΙΓΥΘΥΝΤΗ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛῶ

Γραφεία: Γερμανοῦ 25.

ΑΝΑΓΚΗ ΝΕΑΣ ΖΥΜΗΣ

Εἶναι κοινὸν πλέον μυστικὸν ὅτι ἡ κοινωνία μας πᾶν ἄλλο ἢ ἀκραιφνή χριστιανισμόν παρουσιάζει. Εἰς κάθε βῆμά μας συναντῶμεν καὶ μίαν παράβασιν καὶ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν ὑγιῶν Χριστιανικῶν ἀρχῶν. Δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολικὸν ἂν εἴπωμεν ὅτι ἡ σύγχρονος κοινωνία μας εἶναι εἰδωλολατρική μετ' ἐν ἐπίκρισμα χριστιανικόν. Ὁ καθείς θέλει νὰ διαμορφώσῃ τὴν θεοσκείαν σύμφωνα μετὰ τὰς ὁρέξεις καὶ ἀντιλήψεις του. Οὔτε ἡ λατρεία οὔτε τὰ μυστήρια τελοῦνται ὅπου καὶ ὅπως καὶ ὅταν πρέπη. Αἱ εἰδωλολατρικαὶ προλήψεις ἀποταλοῦν ἀπαισίον καὶ λίαν δυσθεράπευτον καρκίνωμα διὰ τὸ σῶμα τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος. Ἐν πολλοῖς παραβλέπεται ἡ οὐσία καὶ ὑπερψοῦνται οἱ τύποι εἰς τρόπον λίαν ἐπικίνδυνον καὶ ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν οὐσίαν. Τοὺς ναοὺς ἐπισκέπτονται μόνον κατὰ περιόδους ἢ πλειονότης τῶν πιστῶν καὶ τότε ἵνα ἐκπληρῶνουν ἓνα τύπον καὶ ἀλλάξουν τόπον συγκεντρώσεων, συνεντεύξεων, ἐπιδείξεων. Κατὰ τὰς ἱερωτέρας ἡμέρας καὶ στιγμὰς τῆς λατρείας ὑπὸ τῶν τοιούτων ὀχληρῶν τῶν ναῶν ἐπισκεπτῶν συντελοῦνται τὰ τρομερώτερα τῶν ἀνοσιουργημάτων καὶ εἰς σύλληψιν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν.

Μ' αὐτὰ δὲν θέλομεν ποσῶς νὰ διξῶμεν τὴν κοινωνίαν μας ἐξαιρετικῶς τὴν Πατριάκην ἥτις ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μέρος εὐτυχῶς θεοσκεύεται περισσότερον, οὔτε ὑπαιτίους οὔτε εὐθύνας ν' ἀναζητήσωμεν. Πάντες πολλὰ παλαιόθεν καὶ πολλαχόθεν πταίομεν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἰδία

κατάστασις καὶ ἡ ἰδία ἀδιαφορία; Ὅχι βεβαίως! Εἶναι τὸ κακὸν ἀθεράπευτον; Ἀπαγε τῆς βλασφημίας! Ἄν ἐνομίζομεν τοιοῦτόν τι θὰ ἐδίγομεν ἀπ' εὐθείας τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου καὶ Ἀρχηγοῦ καὶ Τελειωτοῦ τῆς Πίστεώς μας. Καὶ ὁμῶς μέχρι τοῦδε ἀπεδείχθη ἀθεράπευτον, καὶ τοῦτο διότι δὲν ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα. Καθ' ἡμᾶς ἐν καὶ μόνον μέσον θεραπείας ριζικῆς σὺν τῷ χρόνῳ ὑπάρχει καὶ τοῦτο εἶναι χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ παίξωμεν ρόλον σοφοῦ ἢ μεγάλου ἢ ἐπάνοδος εἰς τὴν ζωὴν τῆς ἀρχαίας χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ πῶς τοῦτο θὰ γίνῃ; ὅπως φροντίζομεν σήμερον μετὰ κηρύγματα κ. λ. π. μέσα εἰς τὸ περιβάλλον αὐτό; Ὅχι ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ τοῦτο. Ἐὰν ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἰδίαν πορείαν θὰ παριστάμεθα διαρκῶς ὡς μέχρι τοῦδε θεαταὶ τοῦ λίαν ἀποκαρδιωτικοῦ θεάματος νὰ βλέπωμεν ὅτι ὅλους τοὺς μόχθους μας τὸ ἀντίθετον κοινωνικὸν ρεῦμα θὰ τοὺς ἐκμηδενίζει καὶ θὰ συναρπάξῃ τὰ ἀθῶα πλάσματα τὰ ὅποια ἐκάστοτε μετὰ μακρῶν καὶ νυχθημερινῶν ἀγῶνας δημιουργοῦμεν καὶ θὰ τὰ κρημνίζει εἰς τὸν σύγχρονον κοινωνικὸν λαβύρινθώδη Καιάδα. Ἡ μικρὰ μου τοῦλάχιστον ἱερατικὴ πείρα ἐκτὸς τῆς ἱστορίας τοῦτο μ' ἐδίδαξε. Πῶς λοιπὸν συστηματικῶς θὰ περισώσωμεν ὅτι ὑγιῆς καὶ θὰ τὸ ἀξήσωμεν ἕως ὅτου ἀναπλάσωμεν ὀλόκληρον τὸ φῦραμα κατὰ τὸν Κύριον εἰπόντα «μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φῦραμα ζυμοί»; Καθ' ἡμᾶς εἶναι ἀπλούστατον καὶ εὐκολώτατον χωρὶς νὰ διξῶμεν κα-